

CON CHIÊN Ở GIỮA SÓI RỪNG (CHÚA NHẬT XIV C)

LỜI CHÚA: Luca 10,1-12. Khi ấy, Đức Chúa GIÊSU chọn thêm 72 người nữa và sai các ông cứ từng hai người đi trước Người, đến các thành và các nơi mà chính Người sẽ tới. Người bảo các ông rằng: "Lúa chín đầy đồng mà thợ gặt thì ít. Vậy các con hãy xin chủ ruộng sai thợ đến gặt lúa của Ngài. Các con hãy đi. Nay Thầy sai các con như con chiên ở giữa sói rừng. Các con đừng mang theo túi tiền, bao bị, giày dép, và đừng chào hỏi ai dọc đường. Vào nhà nào, trước tiên các con hãy nói: "Bình an cho nhà này". Nếu ở đấy có con cái sự bình an, thì sự bình an của các con sẽ đến trên người ấy. Bằng không, sự bình an lại trở về với các con. Các con ở lại trong nhà đó, ăn uống những thứ họ có, vì thợ đáng được trả công. Các con đừng đi nhà này sang nhà nọ. Khi vào thành nào mà người ta tiếp các con, các con hãy ăn những thức người ta dọn cho. Hãy chữa các bệnh nhân trong thành và nói với họ rằng: 'Nước THIÊN CHÚA đã đến gần các ông'. Khi vào thành nào mà người ta không tiếp đón các con, thì hãy ra giữa các phố chợ và nói: 'Cả đến bụi đất

dính vào chân chúng tôi, chúng tôi cũng xin phủi trả lại các ông. Nhưng các ông hãy biết rõ điều này: Nước THIÊN CHÚA đã đến gần'. Thầy bảo các con, ngày ấy, thành Sôđôma sẽ được xử khoan hồng hơn thành này". Bẩy mươi hai ông trở về rất vui mừng và nói rằng: "Thưa Thầy, nhân danh Thầy thì cả ma quỷ cũng vâng phục chúng con". Đức Chúa GIÊSU bảo: "Thầy đã thấy Satan từ trời sa xuống như luồng chớp. Nay Thầy đã ban cho các con quyền giày đạp rắn rít, bọ cạp, mọi quyền phép của kẻ thù, và không có gì có thể làm hại được các con. Dù vậy, các con chớ vui mừng vì các thần dữ phải vâng phục các con; nhưng hãy vui mừng vì tên các con đã được ghi trên trời".

SUY NIỆM

"Này Thầy sai các con như con chiên ở giữa sói rừng". Câu nói biểu lộ tâm tình thương mến sâu xa của Đức Chúa GIÊSU đối với các môn đệ dẫu yêu của Ngài. THIÊN CHÚA cần đến sự hợp tác của loài người. Đức Chúa GIÊSU cần sự tiếp tay của các môn đệ. Đây là chặng sai đi đầu tiên trong lịch sử truyền giáo. Nhưng Đức Chúa GIÊSU KITÔ là bậc Thầy Tối Cao và là Đấng đầy lòng nhân hậu. Ngài không "đem con bỏ chợ". Ngài là Đấng Thiên Sai, Đấng có đủ quyền uy đối phó với thế trần. Trong khi các môn đệ chỉ là phàm nhân ở giữa phàm nhân. Tệ hơn nữa. Các môn đệ ra đi như "con chiên ở giữa sói rừng".

Vì thế, Đức Chúa GIÊSU phác họa chân dung một vị truyền giáo gương mẫu. Ra đi nhẹ nhàng không vướng bận với những nhu cầu vật chất. Bởi lẽ, người thợ đáng được ăn lương. Lời khuyên mang hai chiều kích. Một đằng, vị truyền giáo không nên lo lắng về thức ăn áo mặc cũng như nơi trú ngụ. Đàng khác, các người được lãnh nhận Tin Mừng có nhiệm vụ vừa biết lắng nghe Lời Chúa, vừa biết tiếp đón vị tông đồ. Các tín hữu không bao giờ quên bốn phận cung cấp của cải vật chất cho các nhà truyền giáo. Đây là một hành động vừa công bằng vừa bác ái. Cùng lúc, nó biểu lộ tâm tình tri ân sâu xa.

Tiếp đến, vị tông đồ phải là người mang Bình An. Ân huệ đầu tiên nhà truyền giáo thông ban là ơn An Bình. Niềm an bình nội tâm. Có An Bình, con người mới dễ dàng tiếp nhận Tin Mừng. Có An Bình, con người mới đủ sức chống cự cùng ma quỷ, xác thịt và thế gian. Có An Bình, con người mới tạo được một thế giới yêu thương huynh đệ.

Sau cùng, song song với sứ vụ được sai đi, Đức Chúa GIÊSU luôn luôn ban đủ quyền lực như hành trang cho vị tông đồ. Đó là sức mạnh chiến thắng kẻ thù và sự dữ: ***"Thầy ban cho các con quyền giày đạp rắn rít, bọ cạp cùng mọi quyền phép của kẻ thù, và không có gì có thể làm hại được các con"***. Có thể hiểu câu này trong nghĩa đen và nghĩa bóng. Nếu đạp rắn rít vẫn không hề hấn gì. Nếu chạm trán với kẻ thù, vẫn không bị đánh bại. Vì THIÊN CHÚA luôn luôn ở cùng vị tông đồ.

Lời Đức Chúa GIÊSU hứa với các môn đệ trong lần sai đi đầu tiên ấy vẫn còn hiệu lực cho đến ngày hôm nay và mãi mãi sau này. Vị tông đồ không được sợ hãi và lùi bước trước gian nguy. Trái lại, vị tông đồ luôn luôn tin tưởng nơi sự quan phòng và sự trợ giúp quyền năng của THIÊN CHÚA.

Một điểm sau cùng không kém phần quan trọng trong cuộc sống của vị tông đồ, đó là, lòng khiêm tốn. Chính lòng khiêm tốn khiến vị tông đồ không tìm vinh quang cho chính mình, nhưng chỉ tìm vinh quang cho THIÊN CHÚA và chu toàn phận vụ mở rộng Nước Ngài. Đã có không ít những vị tông đồ tầm thường, lúc nếm hưởng sự thành công, trở nên vinh-vang tự đắc, vì quên bằng quyền lực của THIÊN CHÚA. Họ thật đáng thương như lời Đức Chúa GIÊSU cảnh giác: "Thầy đã thấy Satan từ trời sa xuống như luồng chớp". Phải, chỉ trong phút chốc, vị tông đồ có thể đánh mất tất cả, kể cả phần rỗi linh hồn mình. Do đó, cách tốt nhất là cẩn trọng đề phòng bằng lòng khiêm tốn, khiêm tốn và khiêm tốn!

Khiêm tốn là liều thuốc linh dược, giúp vị tông đồ cũng như các tín hữu Công Giáo, đứng vững trước mọi mưu thâm chước độc của tà thần và mọi gian nguy thử thách. Chúng ta cùng khẩn nài cho được lòng khiêm tốn. Chúng ta kiên trì thực thi nhân đức khiêm tốn mọi nơi và mọi lúc.

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt